

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 3 (1903)

Δελτίον ΧΑΕ 3 (1894-1902), Περίοδος Α'

Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου από 1 Ιανουαρίου 1896 - 31 Δεκεμβρίου 1896

(ΧΑΕ) ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

doi: [10.12681/dchae.1552](https://doi.org/10.12681/dchae.1552)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ (ΧΑΕ). (2013). Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου από 1 Ιανουαρίου 1896 - 31 Δεκεμβρίου 1896. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 3, 35-36.
<https://doi.org/10.12681/dchae.1552>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου
από 1 Ιανουαρίου 1896 - 31 Δεκεμβρίου 1896

Δελτίον ΧΑΕ 3 (1894-1902), Περίοδος Α' • Σελ. 35-36

ΑΘΗΝΑ 1903

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΤΟΥ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1896—31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1896

ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ Α. ΠΑΠΗΟΥΔΩΦ.

Φίλοι ἐταῖροι

στὲ βέβαιαι ὅτι πᾶν ὅ,τι δυνάμεθα εὐχαρίστως πράττομεν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας.

Κατὰ τὸ 31 ἄρθρ. τοῦ Καταστατικοῦ προκειμένου ὅπως ἐνεργηθῶσιν ἐκλογαὶ προτείνομεν, εἰ δυνατόν, τὴν ἀναβολὴν τούτων, μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου, καθόσον πρόκειται ὅπως ψηφισθῇ νέος νόμος ἀφορῶν καὶ εἰς

τὰ τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας.

Πρὸς ἑκδοσιν τοῦ Γ'. Δελτίου ἐζητήθη ἡ συνδρομὴ τῆς Ἀρχαιο-λογικῆς Ἑταιρείας, ἥτις ἀτυχῶς ἡρνήθη ἡμῖν ταύτην. Οὐχ ἦττον ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία καὶ πενομένη δὲν ἀποκνεῖ οὐδὲ ἀποθαρρύνεται, ἀλλ' εὐθαρσῶς βαίνει ἐπὶ τὰ πρόσω ἐνισχυομένη ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας ζήλου. Εὐτυχῶς εἰς τῶν σκοπῶν ἐξ ὧσιν ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία ἐπιδιώκει, καὶ ὅστις

εἶναι ἢ ἐκ παντὸς τρόπου διάσωσις τῶν τῇδε κίκεῖσε διεσπαρμένων κειμηλίων, οὗτος εὐτυχῶς ὦ, ἄριστα ἐπιτυχάνεται ἐκ τῆς συνεχοῦς φροντίδος τοῦ ἡμετέρου ἀκκράτου συναδέλφου κ. Λαμπάκη, ὅστις ἀμέσως θέλει ἐκθέσει ὑμῖν τὰ δέοντα. Οἱ ἕτεροι ὅμως σκοποὶ οἷοι εἰσὶν ἢ ἐπιδιόρθωσις, ἢ συντήρησις, καὶ ἢ ἐκ παντὸς τρόπου διάσωσις τῶν μνημείων τῆς χριστιανικῆς τέχνης, πρὸς δ' ἐπὶ τούτοις καὶ ἡ ἐκδοσις ἐκτενεστέρου συγγράμματος περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀπεράντου καὶ ἀνεκμεταλλεύτου πλούτου τῶν χριστιανικῶν μνημείων, οὗτοι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῶσιν, ἂν ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία δὲν τύχῃ τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δεούσης προστασίας.

Εἶναι ἀληθῶς ἄδικον, νομίζομεν, νὰ δαπανῶνται τόσα ποσὰ διὰ τὴν προχριστιανικὴν τέχνην, ἀπολύτως δ' οὐδὲν διὰ τὰ ἀνεκτίμητα πολύτιμα καὶ ἅγια κειμήλια τῆς Ἑκκλησίας, ἥτις, ὥς τις ἱερὰ Κιβωτός, μέχρι τοῦ νῦν ἀπὸ παντοίων κατακλυσμῶν ἀσφαλῶς διέσωσεν ἡμῖν τὴν ἐνιαίαν ἱστορίαν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Καὶ ὅμως, Κύριοι, ἂν ἀδιαφόρως πῶς πρὸς τὰς χριστιανικὰς μελέτας οἱ ἀρμόδιοι διάκεινται, οἱ ἀπανταχοῦ ὅμως τῇ, ὅλης Ἑλλάδος ἰδιῶται ἐκ παντὸς τρόπου καὶ τὸ ἔργον ἡμῶν ἐνισχύουσι καὶ τὰς ἰδέας ἡμῶν ἀσπάζονται. Ἀπόδειξις τούτου ὅτι ὥς τις εὐγενὴς παραφυὰς τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας συνέστη ἐν Ἀλμυρῷ σωματεῖον φιλαρχαίων, ὅπερ διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Ὀκτ. 1896 ἐγγράφου αὐτοῦ ἐπεκοινώνισεν ἡμῖν γνωρίσαν τὴν ἑαυτοῦ σύστασιν.

Ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία εὐχεται ὅπως καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ἰδρυθῶσι τοιαῦτα σωματεῖα ὑπὸ τοιοῦτου ζήλου καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν Πάτριον ἱστορίαν ἐμφορούμενα.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ ἡμετέρα Ἑταιρεία, ἐπένθησε τὸν θάνατον τριῶν ἐπιτίμων αὐτῆς μελῶν, τοῦ ἀριδίου Χαριλάου Τρικούπη, ἐνεργεῖα τοῦ ὁποῖου τὸ Μουσεῖον ἡμῶν μετηνέχθη εἰς τὸ Κεντρικὸν Ἑθνικὸν Μουσεῖον, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Πετρίδου καὶ τοῦ ἀοιδίου πρωθυεράρχου πρώην Πατρῶν Νικηφόρου τοῦ Καλογερά, πρώτου τὴν Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογίαν ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ διδάξαντος, μέγιστον δ' αἰείποτε ζήλον ὑπὲρ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας ἐπιδείξαντος.

4 20

ΔΟΞΑΤΟΝ

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΩΝ

Κατὰ τὰς τοπογραφικὰς σημειώσεις Γεωρ. Λαμπάκη

ὑπὸ Μ. Χρυσοχόου

Κλίμαξ 1:50,000

Βούριανη

Φτελιά

ΚΡΗΝΙΔΕΣ

Βουνάρ - Βασί

Καράοζι - Νάι

Μολ.

Ρυζομένος

Μανόζιάρ

Μάννα του Νερου

Μύλος

ὑπόγειος Νάσος

Χρυσή

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Μανόζιάρ - τέπες

Λόφος

ΦΙΛΙΠΠΟΙ

ΕΡΕΙΠ.

Αλεξάνδρ.

Θερμά Λουτρά

Χάν

Δευελί - Τίς

Κορουζδού

Πηγὰι

Ζυγοστός

Πόλοσua

Τσίφ.

ΤΕΝΑΓΗ

ΕΛΟΣ

ὁδὸς εἰς Καδύαν

4 20